

Ето и нашата маца излѣзла на двора, да се припече на топлото слънце и поиграе съ своитѣ милички дѣчица — малкитѣ ѝ котенца. Като гледа човѣкъ, какъ малкитѣ дѣчица обикалятъ около майка си и какъ тя имъ се радваше, би казалъ: „Колко е щастливо това малко сѣмейство!“

Но това не бѣше за дълго Изведнажъ, като свѣткавица се спуствна отъ небеснитѣ височини единъ голѣмъ скалистъ орелъ, хвърли се върху щастливото сѣмейство и грабна едното котенце. Но орелътъ още не успѣ да го задигне, майката се хвърли върху силния си неприятелъ и се започна ужасна борба борба на животъ и смъртъ!

Голѣмитѣ крила, якия клонъ, силнитѣ крака, съ дълги закривени нокти, даваха на орела по-голѣма сила. Той разкъса кожата на котката и ѝ извади едното око.

Но котката продължаваше да се бори. . . . Побѣдата започна да клони къмъ страната на котката, но орелътъ все бѣ още силенъ, а котката ослабна. Изведнажъ тя събра послѣднитѣ си сили, хвърли се върху орела и го свали на земята. Тогавя тя минутно откъсна главата му и той се прострѣ мъртавъ на земята.

Увѣрена въ побѣдата си, тя забрави своитѣ рани, а веднага отиде при котенцето и започна да ближе ранитѣ на милата си рожба.